Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

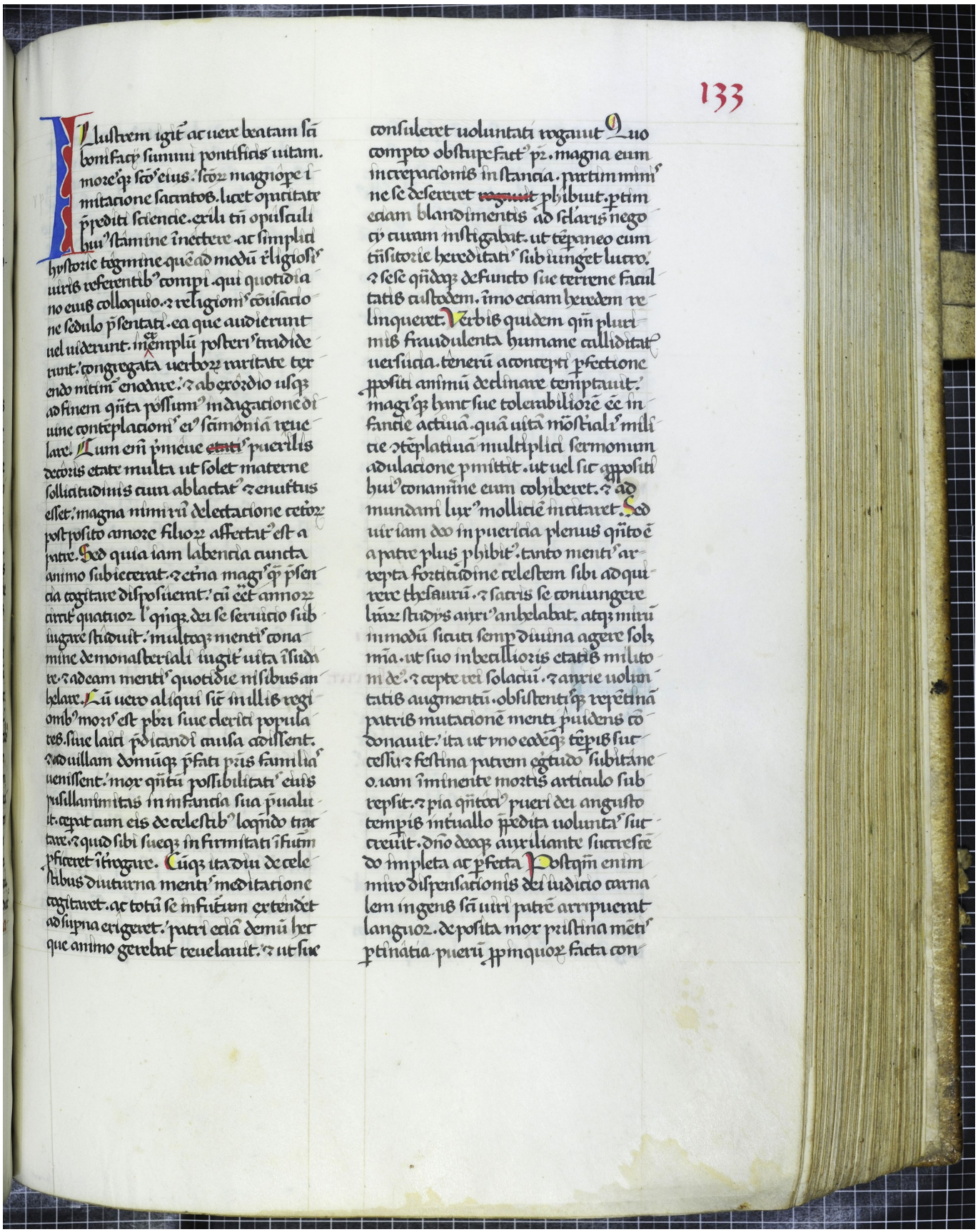

Illustrem igit ac uere beatam sã
tom fac summi pontificis uitam.
more q sc eius. scor magnope i
mitacione sanctor. licet operitate
p̃diti scientie. ceruli tñ opusculi
hui stamine inectere. ac simplici
hystorie tegmine que ad modũ religiosi
uiris referentib compi. qui quotidia
no eius colloquio. ⁊ religiosi consuetudi
ne sedulo p̃sentati. ea que audierunt
uel uiderunt. in emplũ posteri tradide
runt. congregata uerborũ caritate ter
endo mirãdo enodare. ⁊ ab exordio usq
ad finem q̃ta possum. in dignacione di
uine contẽplacionis ei sãmonia texe
lare. Cum enim p̃mene etatis puerilis
decoris etate multa ut solet materne
sollicitudinis eum ablactat. ⁊ enutritus
esset. magna nimirũ delectacione ceteros
post posito amore filiorũ affectus est a
patre. Sed quia iam labencia cuncta
animo subiecerat. ⁊ celestia magis q̃ p̃sen
tia cogitare disposuerat. ei cet annorũ
circ quatuor. l'qiqr. dei se seruicio sub
iugare studuit. multoq mentis cona
mine de monasteriali iugit uita insuda
re. ⁊ ad eam mentis quotidie nisibus an
helare. Cũ uero aliqui sic in illis regi
omib mores est pbri siue clerici popula
tes. siue laici p̃ditandi causa adissent.
⁊ ad uillam domũq p̃fati pris familia
uenissent. mor q̃ta possibilitatis eius
pusillanimitas in infancia sua p̃ualu
it. cepit cum eis de celestib loq̃ndo trac
tare. ⁊ quid sibi sueq in firmitatis fuerit
p̃fiteret in eloquio. Cũq ita diu de cele
stibus diuturna mentis meditacione
cogitaret. ac totũ se in fuitum extendet
ad supna erigeret. patri etiã demũ her
que animo gerebat reuelauit. ⁊ ut sue
consuleret uoluntati rogauit. Quo
compto obstupefact pr. magna eum
increpacionis instancia. partim mini
ne se deseereret ~~rogauit~~ phibuit. p̃tim
etiam blandimentis ad sclaris nego
ci curam instigabat. ut tẽpaneo cum
tãsitorie hereditatis sub iunget lucro.
⁊ sese q̃ndq defuncto sue terrene facul
tatis custodem. imo etiam heredem re
linqueret. Verbis quidem q̃n pluri
mis fraudulenta humane calliditat
uersucia. teneru a contepti p̃fectione
p̃positi animũ declinare temptauit.
magis q hunc sue tolerabiliore ẽe in
fancie actiua. qua uita mõstialis milli
tie ⁊ tẽplatiua multiplici sermonum
adulacione p̃mittit. ut uel sic appositi
hui conamine eum colyberet. ⁊ ad
mundam lux mollicie incitaret. Sed
uir iam deo in puericia plenus q̃to e
a patre plus phibit. tanto menti ar
tepta fortitudine celestem sibi adqui
rere thesaurũ. ⁊ sacris se coniungere
larg studys anxi anhelabat. atq mirũ
in modũ sicuti semp diuina agere solz
mia. ut suo in beatioris etatis militio
m de. ⁊ cepte rei solaciũ. ⁊ anxie uoluntatis
augmentũ. obsistenti q tẽpestiua
patris mutacione menti p̃uidens co
donauit. ita ut uno eodẽq tẽpis suc
cessu ⁊ festina patrem egtudo subitane
o. iam imminente mortis articulo sub
tepsit. ⁊ pia q̃tici pueri dei angusto
tempis intuallo p̃dita uoluntis suc
creuit. dño deoq auxiliante sicut reste
do impleta ac p̃fecta Postq̃m enim
miro dispensacionis dei iudicio carna
lem ingens sã uiri patre arripuerat
languor. deposita mor pristina mẽtis
ptinacia. pueri p̃inquor facta con